

Tuần Báo Vô Vi

27 tháng 3 năm 2016

Số 283

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Hùng Vĩ Giao Liên là sao ?
2. Tình người xuất phát từ nơi nào ?
3. Muốn làm phước mà không có cơ hội làm phước thì phải làm sao ?
4. Thanh tình quý mến xuất phát từ đâu ?
5. Luồng điển trung tim bộ đầu rút thẳng đi lên càng ngày càng cao và lớn rộng để làm gì ?
6. Muốn trí tâm phát triển thì phải làm sao ?
7. Làm người cần có sức mạnh tâm linh để làm gì ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

Honolulu, 06/06/98 2 :30 AM 1) Hỏi: <i>Hùng Vĩ Giao Liên là sao ?</i> Đáp: Thừa Hùng Vĩ Giao Liên là sự sống của con người liên hệ với sự vĩ đại của Trời Đất. Người tu khôi phục được sự quân bình tâm thức, lượng từ bi mở rộng, tự cảm thức sự liên hệ vô cùng nói rộng tùy nơi sự thanh tịnh của hành giả hòa cùng vũ trụ căn khôn, nghiệp chướng tiêu tan, ánh sáng tràn ngập trong tâm thức, điện năng liên hệ không ngừng nghỉ, thanh bình diệu pháp phát triển vô cùng. Kệ : Giao du tiến hóa không ngừng nghỉ Trí sáng tâm minh tự dự thi Chơn điển anh minh trong dũng chí Quy hình vạn trạng chẳng còn nghi.	Honolulu, 07/06/98 2 :35 AM 2) Hỏi: <i>Tình người xuất phát từ nơi nào ?</i> Đáp: Thừa tình người xuất phát từ tâm thật thà và chất phác. Người tu thiên tự giải nghiệp tâm, trí sáng tâm minh, tình người rõ rệt trong tinh thần xây dựng. Kệ : Tự tu tự thức tự tâm minh Xuất phát chơn tình tự cảm minh Tự xét tình người phân rõ rệt Quý yêu xây dựng quý thân hình.
Honolulu, 08/06/98 3 :00 AM 3) Hỏi: <i>Muốn làm phước mà không có cơ hội làm phước thì phải làm sao ?</i> Đáp: Thừa muốn làm phước mà không có cơ hội làm phước thì phải tự kiểm soát sự keo kiệt của chính mình, lãnh vực tâm linh chưa mở rộng được, chỉ biết nắm bắt mà không giải được, lý luận nhiều và tự lường gạt lấy chính mình quá nhiều, phần hồn bơ vơ và rất khó tiến triển. Kệ : Khó thức tâm tu vẫn tạo lầm Mê tin cái có khó xuyên tằm Điển không phát triển tâm eo hẹp Khai triển chơn tâm tự tiến thâm.	San Jose, 09/06/98 3 :20 AM 4) Hỏi: <i>Thanh tình quý mến xuất phát từ đâu ?</i> Đáp: Thừa thanh tình quý mến xuất phát từ nội tâm, duyên lành tái tục trong nhớ nhớ thương thương, tạo đường thức giác. Kệ : Mọi điều êm ả trí tâm khai Tiến hóa thâm sâu tự tiến hoài Vũ trụ quy hồi tâm thức giác Quý yêu xây dựng tự an bài.
San Jose, 10/06/98 4 :25 AM 5) Hỏi: <i>Luồng điển trung tim bộ đầu rút thẳng đi lên càng ngày càng cao và lớn rộng để làm gì ?</i> Đáp: Thừa luồng điển rút đi lên thì tâm từ bi càng ngày càng lớn rộng, rất dễ tha thứ và thương yêu trong tinh thần xây dựng cho chung. Kệ : Quy nguyên giềng mối tự phân tâm Trí sáng tâm minh lý diệu thâm Cởi mở phân minh đường trí đạo Muôn văn sáng suốt tự phân tâm.	San Jose, 11/06/98 4 :40 AM 6) Hỏi: <i>Muốn trí tâm phát triển thì phải làm sao ?</i> Đáp: Thừa muốn trí tâm phát triển thì phải niệm Phật bằng ý nhiên hậu mới phát triển đại trí, tâm thân thanh nhẹ. Kệ : Hồn nhiên tự trở hướng tâm về Giải tỏa sân si chẳng bồi bề Quy hội tình người trong trật tự Khai thông trí tuệ thức muôn bề.
San Jose, 12/06/98 3 :15 AM 7) Hỏi: <i>Làm người cần có sức mạnh tâm linh để làm gì ?</i> Đáp: Thừa sức mạnh tâm linh rất cần trong cuộc sống tại mặt đất, để tự tránh mọi sự cám dỗ không cần thiết. Kệ : Tâm linh là vốn của Trời độ Thực hiện Nam Mô tự bước vô Vũ trụ căn khôn khai lớn rộng Vô cùng tiến hóa chẳng mơ hồ.	

SINH HOẠT THIỀN ĐƯỜNG (tiếp theo)

...

Bạn đạo: ... Dạ ở đây, ông nói rằng là không nên tin, nhưng mà chúng tôi thấy rằng với những người mà hoàn toàn không tin thì phải tin, phải tin rồi mới ... *(nghe không rõ.)*

Thầy: Có người thì hành pháp. Cho nếu khả năng của cô, cô có thể hành tương đồng hay là hay hơn. Chớ không có nên tin nơi cái lời nói của tôi, mê tín. Tôi nói ông tiên, bồng lai tiên cảnh, cái đó là đừng có thêm tin! Nhưng mà cô tin nơi cái khả năng của cô phải đi tới, bởi vì trước kia đức Phật cũng là con người, Quan Âm cũng là con người, Jesus Christ cũng là con người, nhưng mà tại sao Ngài có một cái tâm vị tha, tha thứ? Đó!

... Ở đây không có kêu người bỏ dục! Cái máy của người ta, sanh lý nó vậy là phải vậy. Nhưng mà bây giờ làm sao cho nó hết dục? Hành theo cái phương pháp này, rồi lần lần lần lần cô thấy nó bớt dục, rồi nó đi tới 100% nó không có dục nữa. Rồi nó mới tìm hiểu: tại sao cơ thể của tôi mạnh dạn như vậy mà tôi không dục? Nó nhắm con mắt nó thấy sáng, cái phần diện nó đi lên thay vì đi xuống, nó không có đòi hỏi đụng chạm ở thế gian, nhưng mà nó xuất phát trên bộ đầu nó đi lên. Nó ngược lại.

Bạn đạo: Xin cảm ơn Ông Tám. Cho tôi hỏi câu nữa là ... *(nghe không rõ)*

Thầy: Si, nó không có giải thoát. Cái dâm, nộ, si, là nó chỉ đi xuống không, mà không có giải thoát.

Bạn đạo: Cái đó là mình ... *(nghe không rõ.)*

Thầy: Biết rồi! Mà thượng thăng hòa nó mới giải thoát, còn dâm nộ si là nó đi xuống, không có giải thoát. Si nó tri xuống, nó đòi hỏi cái dục. Rồi sau cái dục đó là cái khổ triền miên cho nó, nó tu không được. Còn cái này nó sửa lên, nó đi lên, nó thượng thăng hòa. Hai cái khác nhau, trong đó có cái phương pháp sửa. Cho nên cô chưa có thực hành mà lấy cái lý luận mà nói kêu bằng “sửa”, nhưng mà sửa bằng cách nào? Không biết! Nhưng mà trong đây có cái phương pháp để cho cô sửa, thấy không? Rồi lấy cái sân, nộ, si mà nói đi giải thoát, không có giải thoát nổi!

Bạn đạo: ... *(nghe không rõ.)*

Thầy: Bằng cách nào mà hiện xuống thế gian? Mà lấy cái bằng cớ nào mà mình chứng minh Bồ Tát hiện xuống thế gian để làm chuyện dâm nộ si?

Bạn đạo: Dạ, như lúc này ông đã nói chân lý không thể nào diễn đạt bằng ngôn từ, thì chính vị Bồ Tát hiện xuống thế gian cũng chỉ là một hình tượng con người thôi. Nhưng với sự hiểu biết bằng trí tuệ sáng suốt, người ta có thể, đó là cảm thông được đó là một vị Bồ Tát ở trên để độ. Bởi vì chúng tôi thấy rằng là hạnh nguyện của chư vị Bồ Tát là cứu đời ...

Thầy: Mọi người ngồi ở đây cũng là Bồ Tát. Muốn hiểu rõ, để tôi cắt nghĩa cái chữ “Bồ Tát” cho cô nghe. Cô phải ăn, tại sao cô xuống đây? Ông Phật hay quá mà! Sanh chúng ta xuống thế gian phải ăn, ăn để làm gì? Nói ăn, ngủ, ỉa, tam đại sự để làm gì? Cái đó kêu bằng hóa hóa sanh sanh, chuyển hóa. Tất cả vạn linh vạn vật, nó chuyển qua cái con người nó được có cái cơ hội nó tiến về cái thanh diễn cao hơn để nó đi lên trên; mà nó ở cái giới khác. Cho nên mỗi người nó đều có cái phần diễn khác. Rồi cô nói Bồ Tát, không phải là một vị đó làm Bồ Tát được đâu. Tất cả đều thừa hành công việc ở thế gian, tất cả mọi người chúng ta đây đang làm việc, không có người nào rảnh, không có một người nào rảnh, đang làm việc chuyển hóa hóa sanh sanh của luồng điện.

Bạn đạo: ... *(nghe không rõ.)*

Thầy: Nhưng cô cho nó là không biết nó làm việc. Nó biết nó đánh người đó. Nó biết nó đánh nữa, cô thấy không? Nó biết nó đang làm việc đó. Nó biết nó ăn, thấy không? Nó biết nó, khi mà nó ăn nhiều những cái chuyện động loạn, tới nó nằm chiêm bao nó thấy nó chuyển hóa khác nhau. Rồi tới cái tuổi tác của nó lớn chút nữa, nó thấy nó cần phải thay đổi. Nó dòm trở lại nó biết cái quá trình ở chỗ nào, mà từ cái giai đoạn đó nó không có phải hại nhưng mà trừ. Thấy nó thấy hại đó, nhưng mà nó đi tới một cái vòng dẫn dắt cho sanh linh đề tiến, nhập xác nó đề tiến, tùy tiến theo cái bộ đầu của nó mở. Cho nên những người bỏ lão, cô để ý những người bỏ lão lớn tuổi rồi thấy cái bộ đầu nó mở. Cô sờ cái khớp xương của bộ đầu nó mở, rồi cái diện mà tụ tập ở trong cái cơ thể nó được chuyển hóa. Từ cái lúc những người đó hồi trước họ hung hăng lắm, anh chị này kia kia nọ, tới lớn rồi họ mới thôi,

khuyên con cháu đừng có làm cái điều đó, là họ đã tiến tới cái thanh giới. Tất cả đã theo họ sẽ tiến tới thanh giới. Nó chuyển từ cái hóa hóa sanh sanh ở trong cái khối Địa Tiên sống ở lại thế gian đang làm việc trong vũ trụ với Quần Tiên Hội. Nó đi từ giai đoạn một, khắc sanh sanh khắc, hóa sanh sanh hóa. Cô hiểu về cái đó thì cô mới thấy Bồ Tát hiện diện ở trước mặt, không có xa đâu. Tôn sùng một vị đó mà mình đi vô cái chỗ sai lầm, huyền hoặc. Ma quỷ xuống ứng chiếu dẫn con người đi chỗ lầm lạc.

Bạn đạo: ... (nghe không rõ.)

Thầy: Tôi nói với cô rằng cô nói về vấn đề Bồ Tát, nhưng mà người ta sai lầm! Nhiều người hiện tại ở đây cũng có, nghĩa là sai lầm về tôn sùng Bồ Tát mà chính người đó cho là người Phật tái sanh. Ông đó là ông Phật tái sanh ở thế gian này, xuống cứu độ chúng sanh, tin nơi Ngài để được giải tỏa. Nhưng mà một ngày kia người đó bị ma quỷ xâm nhập, hỏi chứ một vị Bồ Tát đó có cứu được không? Mà hiện tại trong xã hội này có, chứ không phải không.

Bạn đạo: Đúng rồi Thầy. Thời buổi này thì là ma quỷ... (nghe không rõ.)

Thầy: Cái đó có. Bồ Tát mà xuống làm những cái dâm nộ si đó mà cái tâm Ngài không động, thì tôi thấy cái đó là, nếu mà một vị Bồ Tát trọn lành xuống thế mà đi làm cái đó mà nói cái tâm không động, cái người đó chạy tội chứ không phải là Bồ Tát. Phần sáng suốt nó chỉ huy. Khi mà cái phần sáng suốt của cô quyết định, ở dưới nó mới thi hành. Còn cái sự sáng suốt của mình để cố cứu rỗi cho toàn thể lục căn lục trần ở trong bản thể của mình rồi đó, thì không có bao giờ ứng dụng vô cái giới đó, không có bao giờ ứng dụng vô cái giới đó, thấy không? Thì nếu mà một vị Bồ Tát tu chân thành, giải thoát, mà đi vô trong cái giới đó, rồi nói: “Tôi đi vô đó nhưng mà tâm tôi không có gì”. Cái đó là người chạy tội. Cái phần sáng suốt của mình đã hạ lệnh cho cấp dưới làm điều sai, rồi cuộc trách nhiệm mình phải lãnh đủ.

Bạn đạo: Nêu như vị đó ... (nghe không rõ.)

Thầy: Nói mật pháp, thì tôi cũng người đi tầm đạo, nhưng mà rốt cuộc ra tôi thấy cái tâm con người mật, chứ cái pháp không có bao giờ mật. Cái tâm con người mật, mà cái pháp không có mật. Pháp còn nguyên, nhưng mà con người bị mê tín lầm lạc đó thôi, chứ chẳng có cái gì hết. Còn cô nói rằng: “À, người trí như tôi có thể phân tách lý luận rõ ràng về Phật lý, về Bồ Tát, về ma quỷ”, nhưng mà cô chưa “kiến thính bất kiến diện”. Cô biết cái lời nói như vậy, nhưng mà cô chưa thấy cái mặt con ma, chưa thấy cái mặt con quỷ, chưa thấy cái mặt ông Phật, thì nếu mà tôi làm bảo hiểm đó, tôi cũng không dám bảo hiểm cho cô. Khỏi làm! Chắc chắn là như vậy.

...

Thầy: Thì những cái đó cụ đã thực hành, cụ lập lại cái bình tĩnh cho cụ. Cô chưa có thực hành, nhưng mà cô có cái lý thuyết rất cao để cô hỏi. Trong cái trau dồi sửa đổi, mình nên cảm ơn cô để tiếp tục học nơi cô quý hơn, thấy không? Còn ai nói cũng hay, cũng đầy đủ hết, nhưng mà cái thực hành là cái quan trọng hơn. Thì Đức Phật đã thực hành mới có thành công, mà những vị thiền sư thành công cũng do sự thực hành, chứ còn cái ông nói nhiều mà không có thực hành thì không có đắc khí gì, há? Nếu mà nói về đại cuộc đó, cũng không khác gì cái cuộc di dân. Khi mà chết rồi đó, về bom đạn đó, cũng như cái cuộc di dân vậy, cũng như cái phần hồn đi nơi khác. Nhưng mà ở đời, những người mà bào chế những cái đó ra, rốt cuộc đó, những nhà bác học đó nó bị điên loạn. Bởi vì cái khi mà chết nhiều đó, những cái phần hồn mà người ta chưa có siêu, hồn về càng nhiều cái người chế tạo. Cho nên những vị mà chế những cái bom đó là đã bị điên rồi, bị điên rồi!

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn
ngày 27/4/1974)

Kính Thông Báo: Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo Thủ Đức là Cụ HUỖNH ĐÌNH BÁU sinh năm 1942, mất lúc 22 giờ đêm thứ sáu, ngày 18 tháng 3 năm 2016 (ngày 10 tháng 2 năm Bính Thân) hưởng thọ 75 tuổi tại phường Bình Chiểu, quận Thủ Đức, TP/HCM được siêu thăng tịnh độ.

Chân thành cảm ơn quý bạn đạo.

TĐ Dũng Hành kính báo.

Thư Từ Lai Vãng

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thâm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY

B, ngày 5/4/1997

Kính gởi Thầy,

Con nhận được thư Thầy với những lời từ thanh quang điển lành ban chiếu cho con, con rất vui mừng không sao nói hết được sự sung sướng. Con nghe Thầy nói là "Lúc nào Thầy cũng sát bên con", con nguyện rằng phải đi tới đích để đáp lại công đức của Thầy.

Thưa Thầy, sau đây con xin phép được hỏi những điều con chưa hiểu biết trong pháp lý công phu.

Thưa Thầy, từ ngày con công phu đến nay con chưa bao giờ biết trạng thái rút bộ đầu ra sao? Nhưng con hiểu được sự chơn giả do từ đâu đến, và con thường thấy những chấm sáng, xanh, vàng ở trước trung tâm chơn mày, và cũng thường thấy một hột sáng từ trung tâm chơn mày phóng ra. Khi con niệm Phật thì thấy trên trung tim bộ đầu và chơn mày quay vòng tròn, và trước trán có một vòng tròn ý như thoát ra, xin Thầy minh giải cho con. Và con không bao giờ có được xuất vía như các bạn thường

có, như vậy không biết con có bị chậm trễ trên đường tu học không? Kính xin Thầy thương minh giải cho con, con vô cùng biết ơn Thầy.

Thưa Thầy, con nhớ Thầy thường dạy mình phải "tự tu tự tiến", không nên nhờ đỡ một ai, chỉ lo tu thôi thì duyên tốt sẽ chuyển đến, không cần phải lo gì cả, có phải đúng như vậy không thưa Thầy?

À, con còn một việc thưa qua Thầy : Hiện nay khắp bạn đạo các nơi đều bàn mục Bé Tám và sống chung. Riêng con, con muốn âm thầm lo tu và không thích bàn và cũng không thích sống chung vì con nhớ lời Thầy và Đức Ông Tư có dạy : "Thâm tu thâm tiến tới vô cực vô biên". Như vậy con có đi sai với trào lưu tiến hóa của pháp lý hay không, khi con chưa hòa nhập được vì thấy mình còn tăm tối, nên chỉ lo tu lo sửa thôi.

Thầy cho phép con hỏi nữa : Vừa qua Thầy có giảng là "Ấu Á Tương Hội", nhưng con không thấy, vì con còn ngu, xin Thầy minh giải.

Con xin phép dừng bút, kính xin Thầy hồi âm. Con xin chúc Thầy sức khỏe an khang và mong tái ngộ.

Con, NTT

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Sydney, ngày 25/4, 1997

T con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 5/4/97 được biết con vẫn bình an và đang hướng về thanh tịnh mà tu sửa. Thầy có cho con hay là xác xa chứ tâm không xa; giữa người tu và người tu lúc nào cũng hướng tâm về thanh tịnh mà tiến, từ tâm lẫn thân. Con hiểu được nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật, tức là :

Nam : thật phương Nam lửa Bính Đinh

Mô : chỉ rõ vật vô hình

A : Nhâm Quý gồm thân nơi thận

Di : giữ bền ba báu linh tinh khí thần

Đà : ấy sắc vàng bao trùm khắp cả

Phật : hay thanh tịnh ở nơi mình

Hiểu được nguyên lý kể trên và thường xuyên niệm Phật thì sẽ tự giải được nghiệp tâm. Khi giải được nghiệp tâm, thì luồng thanh điển trong cơ tạng sẽ được hội tụ trên Hà Đào Thành trung tâm bộ đầu, gọi là điển tâm, vượt khỏi phạm tâm, sân si và buồn tủi sẽ tiêu tan, rất dễ nhập định. Ngược lại nói nhiều và niệm Phật ít thì bộ đầu không phát triển và cảm thấy mình bơ vơ, không giải nổi chuyện của chính mình, hướng ngoại phần hồn khó tiến.

Thấy được chấm sáng tại trung tim chơn mày là Pháp Soi Hồn đã có hiệu lực, đó là ngũ sắc ngũ quang, từ ngũ tạng đã hội tụ, nhờ Soi Hồn và làm PLTC hình thành. Khi niệm Phật thấy trung tim bộ đầu và trung tâm chơn mày quay vòng tròn, chứng minh nhờ hai pháp Soi Hồn và PLTC đã bắt đầu có hiệu lực, do đó sẽ tạo niềm tin trong khả năng hành

pháp có thể tự đạt đến tiến triển vô cùng, cứ siêng năng thực hành đúng đắn, sẽ có cơ hội rời khỏi thể xác trong lúc nhập định. Không nên so sánh chuyện của người khác, cứ hướng về thanh tịnh mà hành pháp môn trong trật tự, đó là nhiệm vụ dẫn thân tu thiền của chính con, sẽ tạo được một tập quán tốt khai triển cho phần hồn được tiến hóa ở tương lai. Không nên vọng động và mong muốn bất cứ một việc gì mà chính ta chưa với được. Mỗi người một nghiệp lực khác nhau, chỉ có thực hành nhiên hậu mới giải được. Tu cho đến lúc hết lo hết buồn, thì phần hồn sẽ được hồi sinh tốt đẹp, dứt khoát chủ kiến mà tiến thân, vui trong khổ và sẽ không còn khổ nữa, thì mới thật là người tu theo PLVVKHHBPP.

Muốn tự tu tự tiến thì trí chí thực hành pháp môn liên tục và tin nơi khả năng của chính mình thì mới đạt được mục đích thanh nhẹ và tốt đẹp cho phần hồn ở tương lai. Ông Tư và thầy đã từng khuyên các con thực hành tức là thâm tu thâm tiến. Khi con đã có pháp lực thì không sợ sống chung và vui hợp trong xây dựng, thức hòa đồng khai triển tận độ quần sanh, đó là nhiệm vụ thiêng liêng, càng dần thân càng tiến. Nếu Thầy không chịu dần thân và khai mở thức hòa đồng thì thầy sẽ không được như ngày hôm nay, đang ôm ấp và thọ thê cùng các con trong kinh nghiệm thực hành.

Ấu Á Tương Hội là càng ngày con chịu tu thì sẽ rút ngắn sự nhớ nhưng con đã gặp được nhiều người từ Ấu sang Á thăm con, nếu phần hồn càng ngày càng tiến hóa tốt thì sự tương ngộ ở cõi thanh nhẹ sẽ không còn sự khó khăn. Chúc con vui tiến, dần thân tu thiền và sáng suốt.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Las Vegas, ngày 4 tháng 7 năm 1987

MỘT NĂM DÀI

Một năm! Một năm dài!
Một năm chuyển hóa bao ngày
Thương yêu tha thứ mới gần được nhau
Tình thâm tưởng niệm đổi trao
Nam Mô lục tự tiến sâu tâm người
Thức tâm ướm nở nụ cười
Người người hoan lạc người người cảm vui
Tự mình thực hiện rèn trui
Bỏ tâm động loạn hưởng mùi đạo tâm
Quý Cha thương Mẹ tự tầm
Con đường chơn giác siêu âm của Trời
Mỗi năm dự Tết hợp thời
Vô Vi cởi mở dìu đời tiến lên
Tình thương huynh đệ chẳng quên
Bền lòng tu luyện đạo nền phổ ghi
Chung vui học hỏi dự thi
Năm nay kết thúc hẹn thì sang năm
Một năm lại có một năm dài!!!

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Hồi Mười Chín (tiếp theo)

LUẬN VỀ NGUYÊN LÝ BA KIẾP LUÂN HỒI
CHỨNG ĐƯỢC NGUYÊN TẮC NHÂN QUẢ BÁO ỨNG

...
Tế Phạt: Gia đình khác ở ven núi, đang bị gió cát phủ mờ, hai thầy trò mình hãy tới đó tham quan... Nguyên lai gia đình này kiếp trước mắc oán với người, con có nhìn thấy đứa nhỏ ngồi trên xe lăn không?

Thái Sinh: Thừa con nhìn thấy.

Tế Phạt: Đứa nhỏ này ba kiếp trước là dân lưu manh, ham ăn mà chẳng ham làm, hai kiếp sau từng bị luân hồi làm súc vật, trong thời gian đó linh hồn chịu mọi khổ đau. Tới nay đầu thai vào gia đình này, lại là gia đình không có đức, chuyên kể chuyện thị phi của người, không tin nhân quả, phá hoại danh tiết của người, không kính trọng bậc trưởng thượng, do đó trong chốn tối tăm đã bị nghiệp quả báo ứng.

Thái Sinh: Đúng là nhân quả nghiệp chướng, báo ứng một li chẳng sai, người đời gặp phải nghiệp chướng này khó mà thay đổi thì làm cách nào để tiêu nghiệp được?

Tế Phạt: Có thể trước bàn thờ, hoặc ngửa mặt lên trời, hoặc hướng nội, phát nguyện ấn tống sách Nhân Gian Du Ký, thực tâm sám hối, hoặc âm thầm thực hành lập công đức, giúp đỡ kẻ nghèo khổ. Thần linh sẽ ngầm giúp đỡ, tự nhiên oan nghiệp dần dần trở thành hòa thuận tốt lành.

Thái Sinh: Thừa ân sư phát tâm ấn tống kinh sách lại có thể giải nghiệp, chuyển kiếp được hay sao?

Tế Phạt: Được lắm, song cũng không thể phát tâm ấn tống kinh sách vài ba lần mà có thể hoàn toàn giải trừ hết được nghiệp chướng.

Giúp in kinh sách, tốt nhất là hướng tới mục tiêu phát nguyện trường kì, giúp ấn tống hằng tháng, hoặc ba tháng một lần, hoặc nửa năm một lần, như vậy phát nguyện mới giúp cho thiện tâm khỏi đọa lạc, tu cả trong lẫn ngoài, việc giải nghiệp chuyển kiếp suy nghĩ so sánh thấy ứng nghiệm, tương lai sẽ chứng đạo tiêu dao.

Thế mới biết trách nhiệm phổ hóa đạo lý của Thánh Hiền Đường so với trước quả là khác quá nhiều, đề cao việc ấn tống kinh sách ắt hiệu nghiệm. Hay lắm, hai thầy trò mình tiếp tục dạo thăm nơi khác.

Thái Sinh: Thừa hay lắm.

Tế Phạt: Phía trước là phủ quan tướng.

Thái Sinh: Có lẽ vì vậy khiến con cảm thấy một luồng chính khí hào nhiên bao trùm.

Tế Phạt: Phía trong có một vị công tử đang chăm chỉ đọc kinh sách, kiếp trước là vị tướng của triều đại nhà Nguyên, chỉ vì lúc sống tận trung báo quốc, vì quốc vong thân, nhờ vậy sau khi rời cõi trần, được ban phước lộc hưởng thụ tại cõi trời ít trăm năm, tới nay phước hết, do đó được tái sinh nơi đất lành. Nếu như kiếp này vẫn tiếp tục tận trung báo quốc sẽ lại được hưởng phước lộc vô biên; còn nếu như ô uế gian tà, bán nước cầu vinh không biết quý

chuộng thân trong sạch, thì cuối cùng sẽ mất thân, muôn kiếp khó phục hồi.

Thái Sinh: Quả là đáng sợ muôn phần, siêu thăng và đọa lạc chỉ cách nhau có một li, hoàn toàn do mình lựa chọn, người đời được có thân, nếu như không hành Tam Cương Ngũ Thường Tứ Duy Bát Đức quả là đáng tiếc.

Tế Phật: Thầy trò mình tới thăm một gia đình khác.

Thái Sinh: Trò ngu thấy gia đình phía trước có một vị anh nhi khóc mãi không ngưng.

Tế Phật: Vị anh nhi này trí tuệ thông minh, ngày sau sẽ làm được nhiều việc lớn lao; gia đình này vốn không có con, song chỉ vì cha mẹ lại ao ước có con nên một mặt phát tâm ấn tống

kinh sách, một mặt cầu xin ơn trên, cuối cùng đáng thiêng liêng cảm động ban ân. Tuy sung sướng được có con song vợ chồng gia đình này đã phải trải qua sáu năm khảo đảo đầy khổ đau, cho nên hiện tại đứa con thường ốm đau bệnh hoạn, nếu như lại nguyện cùng Thần Thánh làm điều ơn phước có thể giải trừ được nghiệp... Nay trò ngoan, đêm nay thời giờ đã trễ, hãy tạm ngưng tại đây, chuẩn bị trở lại Thánh Hiền Đường.

Thái Sinh: Thừa con đã lên đài sen, kính mời ân sư lên đường.

Tế Phật: Đã tới Thánh Hiền Đường, Thái Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

